

Митрополит Атанасий Лимасолски: Хората днес се нуждаят от Словото Божие

Предлагаме ви проведено наскоро интервю с Лимасолския митрополит Атанасий за една от кипърските медии. В него той говори за монашеството, вярата и съвременните проблеми.

– Ваше Високопреосвещенство, как взехте решението да се свържете с Църквата и да станете монах?

– В ранните си години исках да стана свещеник, защото не знаех нищо за монашеството. Когато видях по телевизията документален филм за светия манастир Кикос, това бе първият път, когато видях манастир и почувствах, че искам да живея по този начин. Затова реших да не ставам свещеник, а да се посветя на Бога, следвайки пътя на монашеството. Спомням си, че веднъж, когато отивах в Никозия с родителите си, видях табела на пътя, на която пишеше „Манастир „Св. Георги – Аламанос““. Затова реших да се измъкна от дома ни с колелото и да отида до този манастир, за да се помоля. Когато

пристигнах в манастира, установих, че там живеят монахини, които ме върнаха при семейството ми, заради моята младост. Бях толкова невеж, не знаех много неща.

– Ваше Високопреосвещенство, колко години сте живял на Света гора и в кой манастир?

– Отидох на Света гора през 1976 г., когато станах студент в Солунския университет. Свързах се със Света гора и останах там от 1976 до 1992 година.

– Разкажете ни за вашите преживявания на Света гора.

– На Атон човек може да намери всичко (духовно бел. ред.), за което може да си представи. Срещнах свети хора, свято място пълно със свети мощи, чудотворни икони, манастири. Там, на Атон има 2000 монаси и особена духовна атмосфера.

– Кои свети хора от Света гора повлияха силно на вашия духовен живот?

– Преди всичко stareцът отец Йосиф Ватопедски, св. Паисий, св. Ефрем Катунскиот, св. Порфирий. Съвременни светци, които срещнах, хора от моето време.

– Как се озовахте в Лимасолската света митрополия?

– Дойдох в Кипър през 1992 г. Кипърският архиепископ Хризостом I помоли монаси да дойдат от Света гора, за да поддържат манастир в Кипър и да помогнат на Кипърската църква. Старецът Йосиф изпрати мен и още трима братя. Стигнахме в Махаирската света обител (на български се среща и като Мачаирска бел. ред.), където останах шест години. Тогава Лимасолският митрополит Хрисант подаде своята оставка, а след това избраха мен за митрополит на Лимасол и дойдох тук. Когато напуснах Кипър (тръгвайки за Св. Гора бел. ред.), не исках да се връщам. Спомням си, че когато дойдох в Кипър да видя сестра ми, която като я напуснах беше на 6 години и след 16 години (от заминаването му на Св. Гора. бел. ред.) тя бе вече на 22, омъжена с деца.

– Вашият принос към болните и нуждаещи се събрата е безспорен. Можете ли да разкажете за ежедневните дейности на епархията?

– Работата на митрополията не е моя работа, аз съм просто слуга. Първата задача на митрополията е да предаде Словото Божия на света, защото това е, от което хората имат нужда днес. Предлагаме и материална помощ на

хората. Скоро ще видите тълпа от хора, идващи тук, за да си вземат храна. Готвим 2000 порции храна на ден. Около 900 студенти и още 1100 души от различни възрасти идват и получават храна от Лимасолската света митрополия. През 2013 г. правехме 7000 порции на ден. Тъй като тогава имаше много наши съграждани, които бяха в нужда. Изпращаме храна и на енориите, в различни области, така че не всеки идва тук, като например изпращаме храна в Закаки, Като Полемидия, Меса Гитония.

– Какво бихте посъветвали нас младите?

– Обичайте Бога и като Го обичате, правилно ще обичате себе си, света и околните. Ако обичате Бога, ще станете спокойни и уравновесени хора.

Източник: orthodoxianewsagency.gr

Интервюто е със съкращения.

dobrotoliubie.com